

Gairm

112 BATH STREET

GLASCHU, C. 2.

Tel. Douglas 6137.

Aireamh 1.

Am Foghar, 1952.

THA suas ri bliadhna a nise bhon a choinnich sinn 'nar dithis ann an Glaschu, agus a sheulaich sinn 'Ràitheachan' Gàidhlig a stéidheachadh. Aig an ám, cha robh sinn fhéin cinnteach am b'e an t-aineolas no an dānadas a bu mhotha a bh'oirn, oir an uair a thug sinn shìl air ais thar eachdraidh leabhraichean eile de'n t-seòrsa, bha ar misneachd corr uair 'gar tréigsinn. Bha leabhraichean air a bhith ann—bha agus gu leòir dhuibh—ach thàinig fear an déidh fir dhiubh gu ìre agus shìolaidh iad air falbh.

Ach bha sinn cinnteach as dà nì—gun leugh daoine leabhraichean ma lorgas iad rud-egin inntinneach anna, agus cuideachd, mura leugh daoine leabhraichean 'nan cànan fhéin, gun téid a' chànain leis an t-sruth ann an ùine nach bi fada.

Thuige so, chuireadh a mach mòran de leabhraichean mall-bhriathrach, oileanach, a bha gu ùidh gu leòir do sgoilearan agus do luchd-dreuchd de gach seòrsa; ach tha na tha beò de'n Ghàidhlig an diugh, beò air bilean nan daoine cumanta air a' Ghaidhealtachd—na croitearan agus na h-iasgairean agus na mnathan-tighe. An uair a thréigeas iad sin a' Ghàidhlig, bithidh a' Ghàidhlig a cheana marbh, agus cha chum na sgoilearan deò innte ach deò mu-laimh. Mar sin, is ann chun nan trì buidhnean sin gu sònraichte, a tha *Gairm* a' dol a mach le ar beannachd.

Bha sinn cinnteach as aon rud eile—nach robh rian no rathad againne air gach cosgais a tha co-cheangailte ri oidhirp de'n t-seòrsa so a ghiùlain sinn fhéin. Agus co-dhiùbh, bha agus tha sinn de'n bheachd nach e gnothach a bhuineas do chomhlan beag a tha anns a' Ghàidhlig an diugh, ach gnothach gach mac-màthar a tha a' gabhail ùidh ann an cànan is ann an gnathan na Gaidhealtachd. Chan e deas-bhriathrachd ach deas-sheirbheis a tha dhith oirn. Chuir sinn fios a mach thall 'sa bhos, airson cuideachaidh, agus air duilleig eile chì sibh mar a ghabh daoine ri ar n-iarrtas, is tha sinn a' cur tainge chridheil thuca airson an cuid fialaidheachd. Leis a sin, tha *Gairm* sàbhailte airson dà bhliadhna co-dhiùbh.

So dhuibh e, mata! Tha sinn an dòchas gun còrd e ruibh. Ma chòrdas e ri fear no tè an sud is an so—ma thogas e fiamh gàire is ma dhùisgeas e smuain, bithidh sinne riarichte.

RUARAI DH MAC THOMAS,

FIONNLAGH DOMHNULLACH,

Fir-Deasachaidh.